

O dispută nefirească

Nefirească fiind, disputa în cauză este și nedreaptă, sau, poate, tocmai pentru că-i nedreaptă este și nefirească, firesc fiind, sub specie existențială umană, doar ceea ce-i DREPT, ceea ce-i ADEVĂR de esență, dincolo de conjuncturi, circumstanțe, poziții sociale și pasiuni partizane.

Este vorba de UNIVERSITATE, de ceea ce orice om și sibiuan, cu suflet, cu minte și dreaptă rațiune ar trebui să pronunțe cu venerație: ALMA MATER CIBIENSIS. Pronunție și gând curat în numele generațiilor care ne vor urma, în venerația generațiilor care ne-au precedat, făurind aura unui

pusă în joc, în fragmente care nu acoperă întregul, să vedem cum ar fi trebuit să fie derularea bătăliei pentru UNIVERSITATE dacă...

O operă de o asemenea amploare ar fi cerut obligatoriu o concordanță perfectă de interes, acțiuni, demersuri, cu lepădarea, ca de păcatul capital, a oricăror mărunte — prin comparație! — preocupări, oricât de subiective. Soluțiile care au fost avansate, indiferent din care parte, trebuie privite ca obiective ce impun o perfectă și energică concordie în urmărirea rezolvării. Pentru aceasta și Rectoratul și Prefectura — împreună și nu ca părți — trebuiau să solicite, să se zbată, să asude, să strige, să ceară bunele oficii ale mai marilor guvernului, ministerelor, președinției, arbitrajul acestora pentru ca diverse instituții, ministere, interese partizane să înțeleagă că o operă ca aceasta este una care se măsoară cu pecetea secolelor.

Un mare om, savant și român, chemat de țară să ia în mână vrednice destinele nou înființatei Universității a Daciei Superioare, spunea la deschiderea cursurilor acesteia: „Confraternitatea Universității noastre trebuie să înțeleagă viața ca o luptă, faptă pentru mai mult gând“. Vasile Pârvan cerea, astfel, tuturor celor incluși în noțiunea „confraternitate“ să se dedice gândului — de înțeles, gând creator de valori.

UNIVERSITATEA SIBIANĂ, ca orizont înalt, cel mai înalt al acestui timp frământat, aici și acum, cerea un asemenea gând, o asemenea concordie de gând, ce nu are nimic comun cu disputa în care-și cere parte, imperativ din nefericire, subiectivismul, pasarea și pulverizarea răspunderilor peste fileul nevăzut al nepuinței și neangajării integrale și integroare!

TRIBUNA

EDITORIALUL ZILEI

SIBIU de renume cultural, științific, al unui SIBIU mășter, al unui SIBIU cetate de scaun a lui homo faber. În numele VIITORULUI!

SIBIU — ALMA MATER — VIITOR, o triadă care ar trebui să mobilizeze, să unească, să fertilizeze toate ENERGHIILE sibiene și românești, căci cine ar putea exprima măcar o frîntură de gând împotriva unei universități în centrul ROMÂNIEI?

Disputa a răzbătut în mass-media ca un ultim țarm vizat de protagoniști pentru a apare frumoși și curați în ochii lumii, ca niște ființe imaculate în lumina mirifă a lunii pline.

Realitatea din adinc, ne-supusă din varii motive, desigur subiective, ochiului de ciclop al opiniei publice, are o altă conformație structurală, ce cu greu și numai de cunoscători poate fi decelată din fragmentele de realități scoase la suprafață. Această realitate este că, în ceea ce spun, numai în ceea ce spun și Rectorul și Prefectul au dreptate și paradoxal, ambii nu au întru totul. Dincolo de patima polemică

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul ()
nr. 342
Vineri,
29 martie,
1991
4 pagini
3 lei

INVENȚIA — încotro?

Imi aduc bine aminte că prin anii 1968—1969, în revista China Nouă, am găsit un articol în care era vorba despre un grup de medici chinezi ce au fost puși în situația de a opera un caz cu o tumoare abdominală de aproximativ 20 kg. Înainte de intervenția chirurgicală, medicii au studiat șase luni de zile operele lui Mao-Tze-Dun, după care au efectuat operația care a reușit întru totul. Articolul se încheie cu năuturirile din inimă pe care pacienta i le adresează lui Mao. Mă gândesc acum, și imi dau bine seama, de ce rasa galbenă a fost frînată în drumul ei și nu a ajuns încă să domine din punct de vedere științific și economic pe planeta noastră. Dar în ritmul în care astăzi cumpără orice idee novatoare, orice invenție apărută în lumea sînt

convins că supremația rasei galbene va apare curînd și pe tărîmul științific — lucru prevestit, de altfel, de Biblie.

Dacă și pînă la revoluție eram convinși că nu pregătirea politică reprezintă elementul primordial fără de care nu am fi fost capabili să soluționăm probleme tehnice, avem posibilitatea astăzi să și putem spune acest lucru. Aceasta, pentru că ne-am dat seama că orice politică trebuie construită pe rezultate profesionale, tehnico-științifice, economice și nu pe vorbe sau povești. În condițiile unei democrații și libertăți autentice, afirmarea potențialului creator trebuie să își găsească un cadru organizatoric favorabil.

Prin trecerea de la economia centralizată la economia de piață, concurența va dicta asupra prețului și, implicit,

asupra calității produsului. Prin eliminarea intermediarilor și a reprezentanților de la București, există posibilitatea soluționării cu maximă eficiență și operativitate a tuturor problemelor.

Astfel, nu vor mai exista în final decît cele două părți absolut necesare într-o afacere: furnizorul și beneficiarul sau, mai elementar, vînzătorul și cumpărătorul.

Această libertate a permis la noi înmulțirea societăților comerciale ca ciupercile după ploaie. Se aude chiar că, în unele foste întreprinderi se separă chiar ateliere, secții între ele, zicînd că și-au cîștigat independența (probabil față de vreun șef antipatic) uitînd de fapt că vor lu-

(continuare în pag. a IV-a)

Conf. dr. ing.
Constantin OPREAN

Tribuna Sporturilor

(Ultima) scrisoare deschisă

Domnului prefect Nicolae NAN

Mie, timpul nu-mi permite să duc la nesfîrșit un război de presă (la care m-au obligat nenumăratele promisiuni ferme ce nu le-ați onorat) și mă voi limita la cîteva întrebări legate de „răspunsul“ dv. publicat de ziarul „Tribuna“ în numărul său din 28.03.1991:

— nu vi se pare că din cele 8 (opt) „realizări“ ale Prefecturii, 6 (șase, și anume poz. 1, 2, 3, 5, 7, 8) au fost rezolvate de fapt, cu mulți ani în urmă, de către fosta conducere a județului Sibiu (sau actuala prefectură se consideră continuatoarea vechii conduceri)?

— uitați că pentru o singură clădire a Unității Militare ni s-au cerut 100 milioane lei și aceasta cu mult înaintea preluării funcției de Rector de către subsemnatul?

— ne poate spune Prefectura cum se pot organiza activități didactice în sălile de 9—15 m.p. ale fostei securități (și de ce, deși am solicitat clădirea pentru alte activități legate de procesele didactice — adresa noastră nr. 1990/5.12.1990 — nu ne-ați acordat-o totuși?)

Demisia mea, cu sau fără voia dv., rămîne irevocabilă datorită, aici aveți perfectă dreptate, „sprijinului“ ce mi l-ați oferit. În ceea ce privește competența mea ca Rector, permiteți-mi să vă amintesc că nici poziția și nici studiile dv. nu vă permit să faceți aprecieri asupra acesteia. Cu atît mai mult cu cît, cu excepția vizitei „neoficiale“ pentru atragerea mea în rîndurile candidaților pentru Parlament, nici un reprezentant al Prefecturii nu a fost, în ultimul an, în Universitatea noastră.

Prof. univ. dr. ing. Valeriu DEAC,
Universitatea din Sibiu

Luni, 1 aprilie a.c. — nu-i păcăleală! — găsiți în toate chioșcurile de ziare săptămînalul nostru „Tribuna sporturilor“ nr. 56. Din sumar: ■ Interviu cu arbitrul de fotbal Ion Crăciunescu ■ Cronici de fotbal, handbal, volei, rugby ■ Comentarii ■ Clasamente ■ Din sportul internațional: Cine știe... cîștigă ■ Un campion... pușcăriaș ■ Rezultatele concursului pronosport din 31 martie a.c. ■ Programul săptămînal T.V.

Cu doar 3 lei puteți afla totul despre sportul sibiuan și... încă ceva pe deasupra.

„Tribuna Sporturilor“ — o publicație pentru toate vîrstele.

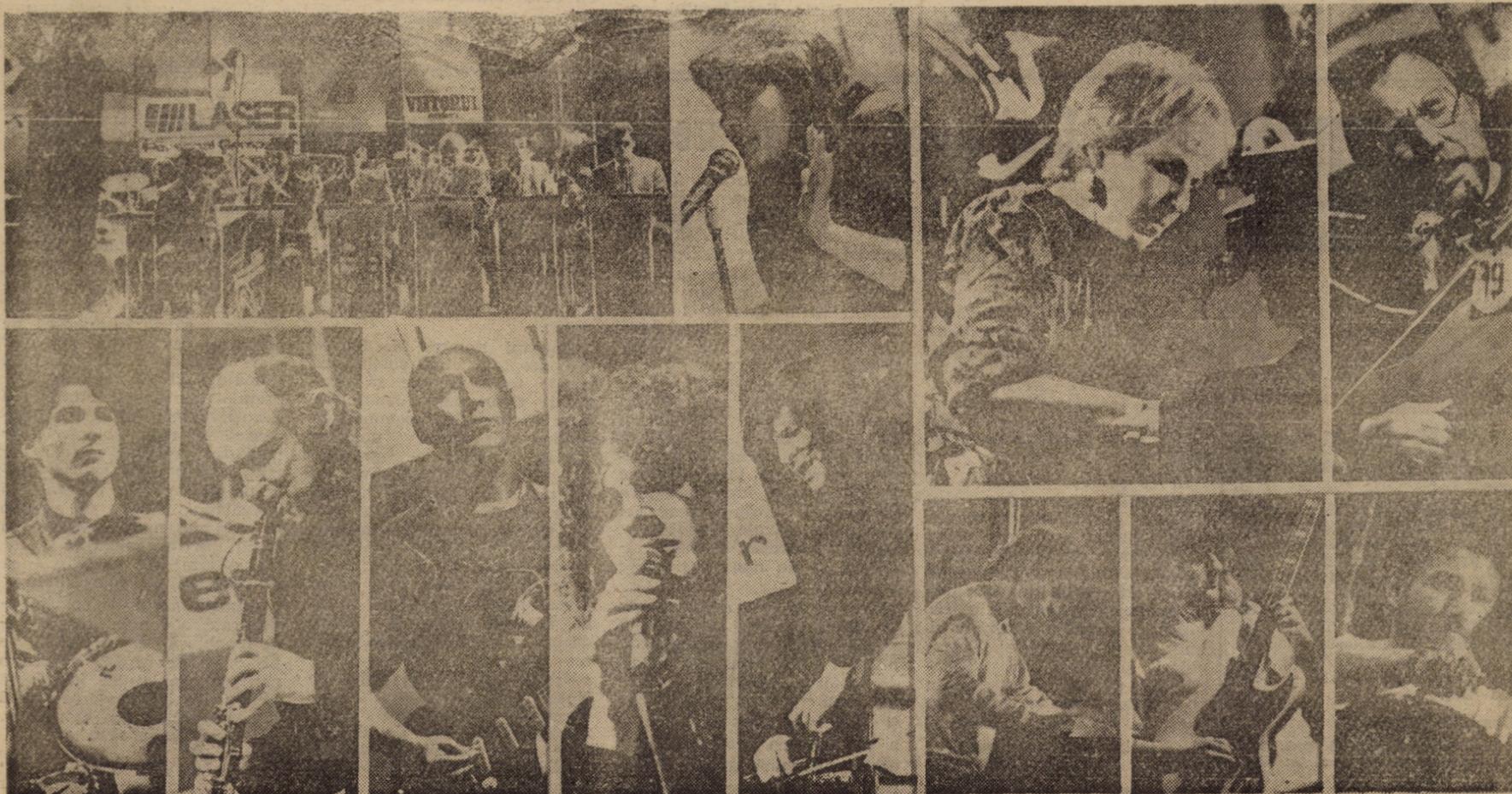
IN PAGINA A III-A

Marșul studenților

JAZZ '91 Programul zilei de azi

Vineri, 29 martie ora 18. Casa de Cultură a Sindicatelor

- IN CONCURS — Liana Leu (Buc.) și Teodora Popa (Iași).
- IN GALĂ — Bouwkunde Big Band — Olanda
- Triptic — Cluj
- Mircea Tiberian — quartet — București
- Wiener Jazz Formation — Austria
- Discoteca Casei de cultură a tineretului, ora 24.
- Jam Sesion

Un dar de suflet oferit de artistul Fred NUSS fanilor jazzului. O fotografie unică pentru un eveniment unio

SIBIU — un posibil Avignon al teatrului?

Telegrafic am mai menționat despre ambițiile frumoase ale citorva entuziaști actori de a organiza la Sibiu un Festival de teatru internațional Shakespeare. În acest sens au fost trimise deja câteva invitații în străinătate și în țară și au sosit chiar unele confirmări. Ideea a pornit de la șansa unică pe care o oferă spațiul medieval sibian, o adevărată scenă în aer liber care, pe perioada verii, ar putea fi animată de prezența unor trupe de teatru din țară și străinătate.

Ștefania Cenean, tinăra ce semnează scenografia spectacolului „Poveste din

grădina zoologică” de Edward Albee constată similitudini de spațiu și ambianță între Sibiu și orașul Avignon din Franța, localitate care are o adâncă tradiție în organizarea și găzduirea unui festival de teatru internațional.

— Accente —

Evenimentul în sine are valoare emblematică pentru urbe și locuitorii săi, din care rezidă câștigul în plan spiritual și material prin marele interes turistic declanșat.

În scenariul de ansamblu, dincolo de spectacolele propriu-zise, fiecare trupă își

face propria sa reclamă pe stradă, în localuri, împărțind fluturași sau prezentând secvențe din spectacole sau numere de acrobație.

Sibiu este privilegiat: o tradiție culturală veche greafată pe un spațiu de o generozitate unică oferă un cadru inedit pentru marile teme dramatice medievale, pentru comedia dell'arte, pentru dramaturgia shakespeariană.

Așadar, Sibiu are toate atuurile ca să devină un adevărat Avignon al teatrului în România. Să fie anul 1991 hotărâtor pentru acest debut?

Ion Onuc NEMES

Dirt-track

Marius Șoaită (I.P.A. Sibiu) — învingător în prima etapă

La Brăila a avut loc prima etapă a Campionatului național de dirt-track, individual seniori, la care au luat parte 12 sportivi care și-au trecut testele de admitere. Iată cum arată clasamentul: 1. Marius Șoaită (I.P.A. Sibiu) — 10 puncte; 2. Gheorghe Marian (Metalul) — 10 p.; 3. Sorin Ghibu (I.P.A. Sibiu) — 7 p.; 4. Mircea Agrișan (Metalul) — 6 p.; 5. Aurelian Oaneș (I.P.A. Sibiu) — 4 p.; 6. Dan Bogdan (I.P.A. Sibiu) — 4 p. (I. ILIE)

Când natura înfruntă cetatea

Foto: Șerban Radu-Mircea

O unică alternativă — victoria!

Duminică, Sala Armatei din Sibiu va fi teatrul de desfășurare a partidei decisive pentru desemnarea liderului seriei C a diviziei B de handbal feminin, dintre echipele C.S.M. Independența Cedonia Sibiu și Voința Rm. Vilcea. Deocamdată oțenele sînt pe primul loc, avînd un punct avans, dar sibiencele dispun de atul terenului propriu și al... galeriei care, dată fiind marea încălzătură psihică și emoțională a întîlnirii, vor atîrna greu în balanța victoriei.

Deci, duminică, 31.03.a.c., la ora 10, noi, toți, cei care iubim sportul sibian și, în special, handbalul, trebuie să fim prezenți în micuțele tribune ale sălii, cu clopote, talângi, tobe, trîmbițe, tingiri, țigăi, oale, cratițe și alte... obiecte de uz casnic producătoare de zgomot.

Pentru că, duminică se va face primul pas mare pe drumul spre promovarea echipei noastre în divizia A.

Vă recomandăm pentru sfîrșitul săptămîinii:

PANORAMIC COMPETIȚIONAL

Sîmbătă, 30 martie

● **BASCHET**, div. A (m), sala C.S.S. Sibiu, ora 10: C.S.U. Balanța Sibiu — Dinamo C.S.S., 2 Oradea.

● **VOLEI**, div. A (f), sala C.S.S. Sibiu, ora 12: C.S.M. Libertatea Sibiu — Olcit Craiova.

● **RUGBY**, div. A, teren „Valea Aurie”, ora 10: C.S.M. Sibiu — Dinamo București.

● **FOTBAL**, div. B, teren I.P.A. Sibiu, ora 16: Șoimii I.P.A. Sibiu — Mînerul Motru DIV. C, seria a IX-a, teren Cisnădie, ora 11: Textila '91 Cisnădie — Mînerul Bălan; seria a XI-a: teren Agnita, ora 11: Carpați '90 Agnita — Unirea Dej.

Duminică, 31 martie

● **HANDBAL**, div. A (m), sala sporturilor Mirșa, ora 10: Carpați Mirșa — Mînerul Baia Mare.

OPINII Cînd are și cînd nu are dreptate domnul senator Karol Kiraly?

Intr-o ședință a Senatului, dl. senator R. Vulpescu a cerut ca localitățile Ip, Trăznea și Moisei să fie declarate comune martir în memoria genocidului săvîrșit de bandele horthyste după septembrie 1940. Domnul senator Karol Kiraly, ca reprezentant al U.D.M.R., s-a opus acestei propuneri, care, a susținut dumnealui, „ar incita la tensiuni interetnice”, cerînd ca aceste evenimente să fie lăsate a fi lămurite de istorie.

În ce privește motivația că declararea comunelor Ip, Trăznea și Moisei drept comune martir ar fi o incitare la tensiuni interetnice, domnul K. Kiraly a omis să rețină că era vorba de aducerea în memorie a genocidului săvîrșit de bandele horthyste și nu de fapte săvîrșite de maghiarii și secuii din Transilvania pe care îi respectăm și cu care vrem să trăim în pace și frățietate. Domnul K. Kiraly omite să vadă că lucrarea propusă de R. Vulpescu este necesară pentru a

readuce în memorie faptele abominabile de genocid, pentru ca niciodată, nimeni să nu le mai repete. Astfel de lucrări și măsuri pentru neuitare au fost luate în Germania și Polonia, prin complexe memoriale pe locurile unde s-au săvîrșit fapte similare de hitleristi, în Cehoslovacia, la Lidice și sînt în proiect a se realiza în URSS, pentru amintirea genocidului comunist. Chiar întimplarea de la Aita Seacă, de pretinsă pedeapsă cu decapitarea aplicată de români fără judecare legală pentru fapte similare săvîrșite în timpul ocupației horthyste, trebuie readusă corect în memorie, ca fapte similare să nu mai fie posibile în viitor.

Era corect ca aceste fapte să fie cercetate, iar autorii să fie identificați și pedepsiți imediat după 23 August 1944, dar coaliția Malinovschi, Groza, Pauker, Luka Laszlo, Dej și alții s-a opus tot pentru a nu se crea tensiuni interetnice. Această gravă injustiție a creat premisele ten-

Relief cultural Nici o rază de speranță?

Nu încapă nici o îndoială: hăosul din rețeaua căminelor culturale din județul Sibiu este o realitate care (cu nuanțele ei specifice) se încadrează perfect în parametrii actualei crize a culturii române.

Tăranul este și el om. A deprins gustul politicii și nu-l mai interesează ce se întîmplă la cămin. Dar nici directorul căminului cultural nu se prea zbate să-l atragă. Cei care se „zbat” sînt primarii. Dar nu pentru cultură ci pentru numirea rudelor sau prietenilor în postul de director. Așa au apărut „conflictele” care nu s-au „stins” nici acum la Arpașu de Jos, Loamneș, Orlat, Porumbacu de Jos etc. Așadar, un război al nervilor, al intereselor și nu unul al competențelor, al pasiunilor culturale menite să așeze viața spirituală a satului pe treapta cea mai înaltă, acolo unde îi este locul. Un război care face ca, pînă la această dată, doar 21 de directori să aibă normă întregă, 24 cu indemnizații și 8 posturi să fie încă vacante.

Viața artistică a fiecăruia din cele 53 de cămine culturale sibiene a rămas doar o „frumoasă poveste”. Se „cîntă” și acum prin căminele noastre, dar numai la botuzuri și la nunți. Rar cînd se mai organizează cîte o horă ori cîte o discotecă, a-

colo unde tinerii s-au întors de la oră acasă. De spectacole proprii nici nu mai vorbim. Sînt totuși unele excepții, ca de pildă căminele culturale din Biertan, Axente Sever, Gura Riului, Jina, Apoldu de Jos, unde directorii sînt oameni cu mari disponibilități organizatorice și culturale. Ei au reușit să perpetueze acea stare de funcțiune a căminelor culturale, ba chiar au „implementat” o gîndire, o atitudine, o înțelegere nouă a faptului de cultură.

Doamna Liviana Dan, consilier șef la Inspectoratul județean pentru cultură, cunoaște această situație tristă din rețeaua căminelor culturale, dar nu poate face nimic pentru că din acest an casele de cultură și căminele culturale nu mai primesc nici o subvenție de la Ministerul Culturii.

Deci, cultura costă bani, dar inculcarea cit ne va costa? Domnilor primari ai satelor sibiene, vă adresăm cu tot respectul rugămîntea de a nu uita că părinții și părinții părinților noștri, oameni cuminiți de la țară, au fost creatorii și depozitarii unor neasemuite comori ale spiritualității românești. Să le înobilăm și să le perpetuăm cu orice risc gestul lor fără asemănare!

Ioan VIDRIGHIN

Bișnițari cu și fără acte în regulă

După o scurtă și anemică ofensivă împotriva lor, bișnițarii revin pe „poziții” cu același nemăsurat tupeu. Ei expun acum la vedere, fără nici un fel de fereală, țigări Carpați (25 de lei pachetul), Bucegi, Snagov (35 lei), Dacia (25 lei/p) etc. Majoritatea nu sînt țigani ci pur și simplu speculanți. A ajuns la piața neagră și ciocolata vîndută de firma Jacobs la un preț absolut rezonabil, prin chioșcul de la fosta întreprindere „Victoria”. Tableta de 200 grame se oferă la prețul de 125 lei, în loc de 50 lei! Un profit net de 75 lei per bucată. Frumos, nu?

Dar, ce să ne mai mirăm de acești pigmei prăpădiți care cu cîteva bucăți de ciocolată și cîteva zeci de pachete de țigări nu se vor îmbogăți niciodată, atîta timp cît „sistemul” este practicat cu patalama în regulă de unii privatizați. Iată, spre exemplu, pe str. Semaforului există o „tonetă” care vinde tot soiul de delicatose, gen

ouăle cu surpriză. Știți acum, dragi cititori, despre cine-i vorba? Ei bine, sîmbătă la amiază am rămas mai mult decît contrariat vîzînd expus în geam un pachet de țigări irakiene Sumer, superlong, negru, la prețul de 100 de lei pachetul. Cu cîteva zile în urmă cumpărasem marfă identică de la cofetăria de pe str. Kolarov, colț cu Mihai Viteazul, la prețul de 50 de lei pachetul. Din cîte imi dau seama, aceste țigări au fost importate de statul român și nu printr-o firmă particulară. Coincidența că ele au fost vîndute în aceeași săptămîină (și s-au „topit” urgent) prin unități de stat naște automat bănuiala că de acolo au fost procurate. Admițînd după logica bunului simț și nu a legii — care va trebui să-și spună cuvîntul — că și „bietul” particular trebuie să se aleagă cu ceva, dublarea prețului ni se pare inadmisibilă. Ce scandal a izbucnit în legătură cu

societățile comerciale de stat care au vîndut țigări peste prețul stabilit de guvern știți. Pe pîrlîții aceștia de comercianți nu-i bagă nimeni în seamă?

Suspiciunile în cazul de față au fost alimentate de un alt fapt: la respectiva tonetă se vînd brichete cu gaz la prețul de 125 lei bucată, în timp ce la chioșcul de ziare aflat la aproximativ 100 metri distanță, pe aceeași stradă, prețul aceleiași brichete este de numai 70 de lei!?

Noi, sper că cititorii s-au conștientizat de acest lucru, nu avem nimic împotriva privatizării și a privatizațiilor. Privatizarea, ca să cîștige teren și încredere în ochii cetățeanului, trebuie să facă proba superiorității sale vizavi de sectorul etatizat (chiar reorganizat), altfel apare ca o nouă formă de bișniță, legalizată. Ca o modalitate de îmbogățire ilicită a noilor bișnițari. (Ion S.)

PRO
TAR

Vineri,

10,00

10,10 Ho

lei, 10,20

nel, M

ristic, 12

muzică,

meni de

13,30 A

TV, 13,4

internațio

Actualită

Armonii

Casa s

15,00 Pr

ria, 15,30

16 00 Ia

mintire

rii, 16,30

loto, 16,

pentru

Emissiune

germană,

tatul să

misiune

nuel Va

Cîntecul

18,45 Vi

eulei, 19

animate,

20,00

26,40 Vi

mentară,

man foil

Buddenb

odul 2

dioul „E

dioul „E

22,50

23,35

23,45 Te

Festivalu

țional de

biu 1991.

Sîmbătă,

9,00 M

TV, 10,00

10,10 I

planete,

versal-șo

Istoria

12,00 O

că, 13,00

Avanpre

siunilor

de săpt

Trurli,

Actualită

ts-club,

mond, I

că-ți nc

Melodii

19,15 T

dia, 20,

tăți, 20,

na spor

Film ar

„v” (Fra

Premieră

22,40 C

național,

ualități.

serial, J

sanul, F

0,30 Fes

național

Sibiu.

Duminică

9,00 M

TV, Ho

zică, J

Gimnasti

premieră

te, Sfa

10,00

10,10

11,05 Fil

serial, C

glei, Ep,

Mahalagisme

Pe la începutul acestei luni, în loc de mărtisor, un distins cărturar ne oferea la ceas de seară o disertație filozofică, în stil personal, despre calomnie. Trecând peste faptul că dl. G. Liiceanu nu mi se pare îndreptățit să aspire la titlul de cea mai calomniată persoană, locul acesta revenind de departe președintelui țării, este cu adevărat îngrijorătoare tendința mahalagistă pe care aluneacă voios societatea.

Libertatea de a privi în ograda vecinului sau prin gaura cheii acordă astăzi dreptul de a face din țintar armăsar și a-l vinde apoi în țirg ca elefant autentic.

Dacă ar învia „gâștele” lui Kirițescu, s-ar simți handicape în peisajul nostru, unde sînt scotocite și oasele strămoșilor spre a fi analizate dacă erau „verzi” sau „roșii”...

Anumite fițiuci (pentru care este o crimă să se taie pădurile țării) se complac de luni de zile într-o moșieră de jonioie, specializate în interogatorii gen „Cine ești dumneata?”..., cu putere de pătrundere pînă la a șaptea spiță a „inculpatului”. Și, cum nu e nimeni perfect pe lumea asta, nimic mai ușor decît spoirea cu noroi. Cineva, cumva, undeva tot a călcat în străchini... Cocosul vostru a cîntat pe gardul nostru!...

Pînă și defectele fizice, de care nu e vinovat cel ce le poartă, ci mama natură, sînt vîinate cu o pasiune diabolică.

Portrete grotești sînt vînturate într-un lanț al slăbiciunilor în care „andrisantul”, dornic să nu rămînă mai prejos, scoate pe tarabă de prin pod și magazii toată pleava limbii române.

Pornind de la subteranele în care s-au scurs torente otrăvite cu cele mai ordinare injurii și pînă la președintele țării, n-a scăpat nimeni neterfelit. Și cărturarii noștri se lamentează acum, într-o victimiadă națională, uitînd că au patronat sau chiar au jucat în hora calomniei. Odată pornită, e greu de oprit!

Se pare că pentru unii injurătura a ajuns un mod de a trăi, încît mă întreb care mai e diferența între un „intelectual” și Mița Baston?

Dacă presa cultivă mahalagismul, de ce n-ar face-o și cetățeanul de rînd? Mulți simt o ușurare cînd văd că și alții sînt capabili de prostiile lor!

Ileana STOICA

Vrem fapte, nu doar promisiuni!

Este greu de apreciat de partea cui înclină balanța adevărului și a dreptății în problema mult discutată și disputată a spațiilor pentru Universitatea sibiană. Poate că anume elemente care ne-ar putea permite o concluzie reală ar trebui căutate în perioada în care s-au făcut demersurile pentru înființarea Universității, cînd dimensiunea sa (ca număr de facultăți și studenți) nu a avut în vedere posibilitățile reale existente în municipiul reședință de județ. Poate că ar trebui să luăm în calcul și rezultatul unor tratative pentru obținerea de spații sau, de ce nu?, continuitatea demersurilor făcute în același scop. Pentru că, este adevărat, nici prefectul și nici primarul, practic nu au de unde atribui spații, unele dintre cele solicitate, aflîndu-se în proprietatea altor instituții sau ministere. Dar atît prefectul cît și primarul municipiului Sibiu ar fi putut poate să fie mai in-

sistenți în calitatea de intermediari de dialog între reprezentanții Universității și proprietarii unor imobile aflate în atenția acesteia. Pentru că Universitatea sibiană nu aparține nici Prefecturii, nici Primăriei, nici altor organisme, ci tuturor copiilor, elevilor din municipiul și județul Sibiu și chiar din întreaga țară. Or, în numele viitorului copiilor noștri orice demers trebuia continuat pînă la ultimele limite ale posibilului!

Soluțiile propuse și concluziile la care s-a ajuns, de ambele părți, probabil că vî sunt cunoscute din comunicările și relatările de presă apărute în ultima perioadă. Cert este că miercuri, 27 martie a.c., circa o mie de studenți ai Universității sibiene, cadre universitare, elevi din liceele sibiene, părinți și susținători ai mișcării universitare din Sibiu au participat la un marș de protest desfășurat pe traseul Universitate - str. Nicolae Bălcescu - Piața Mare -

str. Nicolae Bălcescu - Universitate - Prefectură. Ce doreau protestarii? Au dedus, lecturînd pancartele purtate: „Vrem laboratoare pentru cercetare, Nu consignații particulare!; Vrem fapte, nu doar promisiuni!; Sibiul, centru universitar, nu centru militar!; Restituți Casa de cultură studenților!; Vrem cămine studențești, nu gazde pe valută!; Vrem fapte, nu doar promisiuni!; Caracatița sibiană!” etc. etc.

Este drept că au existat și momente în care unii dintre participanții la marș au scandat lozinci antiprezidențiale și antiguvernamentale, nereușind o disociere reală a responsabilităților în ceea ce privește soluționarea problemelor Universității sibiene, dar de regulă revendicările care s-au făcut auzite au avut în vedere demisia prefectului, asigurarea de spații corespunzătoare pentru procesul de învățămînt, pentru biblioteca Universității etc.

Nicolae IVAN

CONDIȚIA DE... ȘOMER

Într-un număr anterior al ziarului nostru prezentam situația „la zi” a ocupării forței de muncă din județ. Dată fiind trecerea la înregistrarea oficială a șomerilor, Direcția pentru Probleme de Muncă și Protecție Socială a județului Sibiu ține să facă cîteva precizări.

„Pentru ca activitatea de înregistrare a șomerilor și plata ajutorului de șomaj să se poată realiza în bune condiții - precizează ec. Ioan CINDREA - sînt necesare cîteva condiții absolut obligatorii. În conformitate cu Legea șomajului, agenții economici au obligația de a comunica la D.P.M.P.S. în termen de 3 zile, toate posturile vacante. De asemenea, se va comunica, tot în acest termen, încadrarea șomerilor. Cei aflați pe listele de șomaj sînt obligați să se prezinte de două ori pe lună pentru vize la Oficiul forțelor de muncă, sau de cîte ori este solicitat. Totodată, ajutorul de șomaj se suspendă în cazurile în care: persoana își îndeplinește obligațiile militare; titularii își stabilesc domiciliul în străinătate; sînt arestați preventiv sau execută o pedeapsă privativă de libertate; se încadrează în muncă pe o durată determinată. Conform aceleiași legi, plata ajutorului de șomaj încetează după 180 zile de la data înregistrării și se prelungește în cazul în care persoana în cauză se îmbolnă-

vește și o dovedește cu acte medicale, cît și în momentul încadrării în muncă. Cu acestea nu am epuizat toate situațiile în care se situează plata indemnizației de șomaj. Ea intervine și în cazurile în care șomerul obține o autorizație de funcționare pe cont propriu. De asemenea, cînd refuză nejustificat de a se angaja într-un loc de muncă corespunzător pregătirii profesionale, sau de a urma un curs de recalificare, ca și atunci cînd îl întrerupe sau nu-l absolvă din motive imputabile lui”.

Am dorit să mai clarificăm un aspect. Cei care vor primi pămînt vor mai beneficia de indemnizație de șomaj?

„În situația în care persoana în cauză va beneficia de 10 000 mp teren arabil în zona de șes sau colinară și 20 000 mp în zona montană, ajutorul de șomaj încetează. Ajutorul încetează, de asemenea, în cazul în care șomerul realizează venituri proprii din prestații de activități autorizate în valoare de cel puțin jumătate din salariul minim pe economie, indexat. Toți cei aflați într-o asemenea situație trebuie să țină cont, în interesul lor, de aceste prevederi”.

Vom mai preciza în final faptul că într-un viitor apropiat se va institui un corp de control asupra modului de aplicare a Legii șomajului.

Dumitru MANIȚU

De la ASTRA

● În vederea organizării manifestărilor prilejuate de aniversarea a 130 de ani de existență, conducerea bibliotecii ASTRA din Sibiu face apel la toți cei dispuși a accorda sprijin material și moral. Se caută, cu alte cuvinte, sponsori. Cine se oferă? ● În aceste zile iubitorii de carte, în general și de literatură, în special, sînt invitați să vizioneze expozițiile organizate la sediul bibliotecii cu prilejul aniversării a 60 de ani de viață a poetului și traducătorului de excepție care este Mircea Ivănescu și a centenarului nașterii marelui poet Ion Pillat.

Unde ne sînt ecologiștii?!

Deunăzi mergeam pe aleile parcului ce străbate tăcut orașul, alei ajunse la vîrsta senectuții. Falcii copaci de odinioară au devenit niște epave ce-și plîng soarta crudă. Nimeni nu se gîndește că este un sacrilegiu fără seamă să distrugi acești copaci încărcăți de istorie. Ar trebui protejați, îngrijiți. Dar, de parte de noi așa ceva. Nouă ne trebuie ură și răzbunare! Și-atunci, de ce să nu împingăm cu noroiul izvorît din adîncurile negre ale unor caractere bolnave, de ce să nu încălcăm legile sfinte ale naturii, de ce să nu fim guinoaie dacă oameni nu putem fi?! Atît de frumoasa pădure cu care sibienii s-au mîn-

drit întotdeauna a devenit o cetate pustie, ca și sufletul acelora care-au distrus-o. Pustiul acestui loc de promenadă rămîne un reflex al conjuncturii sociale actuale. Și este păcat... Dacă nu vom ști să oprim acțiunea aceasta de batjocorire, atunci cu atît mai rău, pentru noi! Și mai este un lucru pe care nu-l înțeleg. Se pare că la ora actuală în România există 4-5 partide și asociații ecologiste. Întrebarea este: „Ce fao ele? Cu ce se ocupă?” Răspunsul mi-l dau tot eu: cu nimic!

Tragic! Și atunci mă întreb din nou: „Unde ne sînt ecologiștii?!”

Andreea CIULACU

Impunerea adaosurilor la salariul de bază

— Cum se face impunerea adaosurilor la salariul de bază care depășește în medie 20 la sută în aceleași condiții cu profitul impozitat? l-am întregat pe dl Nicolae Tatu, directorul Direcției Muncii și Protecției Sociale din județul Sibiu.

— În primul rînd, trebuie subliniat faptul că această măsură are în vedere frînarea tendinței de a se majora prețurile sau de a se micșora profitul net, în vederea creării fondurilor necesare plății unor adaosuri la salariul de bază a căror mărime este la latitudinea agentului economic, cum sînt: premiile, adaosul provenit din depășirea normelor de muncă sau alte forme de acord, sporul pentru orele lucrate suppli-

mentar, alte adaosuri stabilite prin contractul colectiv, sumele corespunzătoare sporurilor acordate pentru cele prevăzute în hotărîre. Măsurile de moderare a creșterii salariilor prevăzute în hotărîrea guvernului, și, prezentate mai sus, nu se aplică la: societățile comerciale cu sediul în România și care își desfășoară activitatea în străinătate; societățile comerciale cu capital străin sau reprezentanțele acestora care își desfășoară activitatea în străinătate; societățile comerciale cu capital străin sau reprezentanțele acestora care își desfășoară activitatea în țara noastră.

Hotărîrea Guvernului nr. 127/1991 menționează că stabilirea sistemului de salari-

zare prin contractele colective de muncă, precum și a salariilor individuale se va face astfel încît societățile comerciale să poată asigura, pe toată durata aplicării acestora de minim un an, acordarea drepturilor respective numai din veniturile proprii, convenindu-se în acest scop asupra modalităților concrete de acordare a salariilor în toate situațiile care pot să apară (inclusiv în perioadele de întrerupere temporară a activității). De menționat că hotărîrea guvernului se aplică și unităților care sînt în curs de organizare în societăți comerciale (sau regii autonome, unde este cazul) în conformitate cu prevederile legilor nr. 15 și, respectiv, 31 din 1990. I.A.

Fie piinea cît de rea?

Tudor Gheorghe ne îmbărbăta în calitate de menestrel cu refrenul: „Fie piinea cît de rea, tot mai bine-n...”. Refrenul rămîne refren, iar piinea piinea. Dovadă ne stau sesizările sosite la redacție vizavi de calitatea piinii, și a căror afluență ne îngrijorează. Că cele relatate de cititori sînt conforme realității aveam să ne convingem și în deplasarea făcută la Manuantă (unitatea nr. 1). Piinea cumpărată de domnul Teutsch Ioan, din comuna Cristian avea să fie proba cea mai concludentă, ce nu mai justifică nici un comentariu. Așa că dl. mastru Viorel Solomon s-a rezumat să ne ex-

plice cauza acestor neajunsuri ce ar consta în problemele organizatorice cu care se confruntă unitatea (ex. lipsa personalului calificat) la care se adaugă și calitatea făinii precum și a drojdiei primite, ce îngreunează procesul de producție, cît și calitatea produselor. Dinsul a subliniat că în aceste condiții coacerea durează cu mult peste timpul necesar, iar calitatea rămîne neschimbată. Oare noile prețuri ce le așteptăm la începutul lunii aprilie să fie un semn al calității? Vom trăi și vom vedea (numai să nu fie o păcăleală de 1 aprilie).

Adrian POPESCU

Grave deturnări ale spiritului actelor normative privind handicaparea

Transformările ce au avut loc în societatea românească după Decembrie 1989 au dus, din punctul nostru de vedere la posibilitatea recunoașterii existenței handicapatilor și la stabilirea statutului acestora. Totodată, pe lângă elementul de constatare, economia de piață implică realități noi ce necesită o protecție socială sporită acordată persoanei handicapate.

Având în vedere necesitatea protejării ființei handicapate, ani de zile necunoscută, s-au constituit în toată țara asociații ale persoanelor handicapate, devansând inițiativele guvernamentale, în domeniul interesului pentru handicapati. Guvernul încearcă să protejeze ființa handicapată prin diverse instituții juridice, cum este și cea a scutirii de impozit pe venituri reglementată prin Hotărârea nr. 52 din 1991. Deși aceste dispoziții legale sînt clare, realizînd o distincție netă în cadrul art. 6 lit. d, între invalizi de gradul I și II și persoanele handicapate, în practică, marea generozitate a actului normativ este estompată prin lipsirea de eficiență a acestuia. Astfel, printr-o notă telefonică — inițial fără număr și nesemnată — Ministerul Sănătății, prin intermediul unui înscris ce nu prezintă forma unui act normativ, fără a mai discuta condițiile sale de validitate, reduce la minimum cadrul de aplicare

a Hotărîrii Guvernului României.

Considerăm că Hotărîrea nr. 52-1991 a urmărit următorul scop:

— compensarea efortului fizic depus de persoanele handicapate pentru deplasarea la locurile de muncă.

— compensarea efortului fizic și psihic în plus față de persoanele valide, pe care îl depun handicapatii pentru realizarea sarcinilor de serviciu;

Intervenția în Parlament a d-lui senator de Ineu Ioan Baboș

— compensarea eforturilor financiare realizate ale acestor persoane, care urmăresc desfășurarea unei munci utile.

Or, prin utilizarea noțiunii de „asimilare” a handicapatilor cu invalizi de gradul I și II s-a realizat următorul rezultat:

— deturnarea spiritului Hotărîrii nr. 52-1991;

— reducerea noțiunii de handicapat și confundarea acesteia cu noțiunea de invalid de gradul I și II;

— scutirea unor persoane de impozit, la care Hotărîrea nu se referă, cunoscut fiind că majoritatea invalizilor de gradul I și o bună parte a celor de gradul II nu lucrează, și ca atare nu realizează venituri impozabile;

— introducerea unor criterii subiective, în „asimilarea” handicapatilor cu invalid de gradul I și II, fără a exista o precizie în determinare.

Avînd în vedere cele de mai sus, protestăm în numele membrilor Asociației Naționale a Handicapaților Neuromotori din România, împotriva unor asemenea deturnări ale spiritului actelor normative în vigoare și cerem anularea „actelor” ilegale emise în acest sens de Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății.

Totodată, apreciem că textul cuprins în art. 6 lit. d din Hotărîrea nr. 52-1991 este de natură a promova interesele handicapatilor și opinăm în sensul introducerii lui în Legea privind impozitul pe venit.

Propunem totodată să se definească în lege noțiunea de handicapat, avînd în vedere, documentele emise de Organizația Națiunilor Unite în acest sens.

Solicităm prezentarea unui program unitar de inițiativă legislativă, în care Guvernul să-și precizeze poziția față de ființa handicapată atît cu efecte în prezent cît și în viitor.

Considerăm că după mai bine de un an de la Revoluție, protecția socială a handicapatilor este departe de a fi multumitoare și solicităm accelerarea procesului de inițiere și dezbateră a actelor normative care să realizeze o protecție socială reală.

A.B.C.-ul economiei de piață

III. Societatea cu răspundere limitată

Se constituie prin contract de societate și statut, autentificate la notariat (cf. art. 32).

1. Condiții pentru înființarea unei societăți cu răspundere limitată (cf. art. 34):

— număr asociați — maxim 50;

— capital social — minim 100 000 lei divizat în părți sociale egale;

— o parte socială — minim 5 000 lei;

— aport în natură — maxim 60 la sută din capitalul social.

2. Cuprinsul contractului de societate (cf. art. 32/3, alin. 3);

— numele și prenumele sau denumirea asociaților, domiciliul ori sediul și cetățenia sau naționalitatea acestora;

— forma, denumirea și se-

diul societății;

— obiectul societății;

— capitalul social subscris și vărsat, cu menționarea aportului fiecărui asociat, în numerar sau alte bunuri, valoarea lor și modul evaluării, precum și data la care se va vărsa integral capitalul social subscris;

— repartizarea părților sociale;

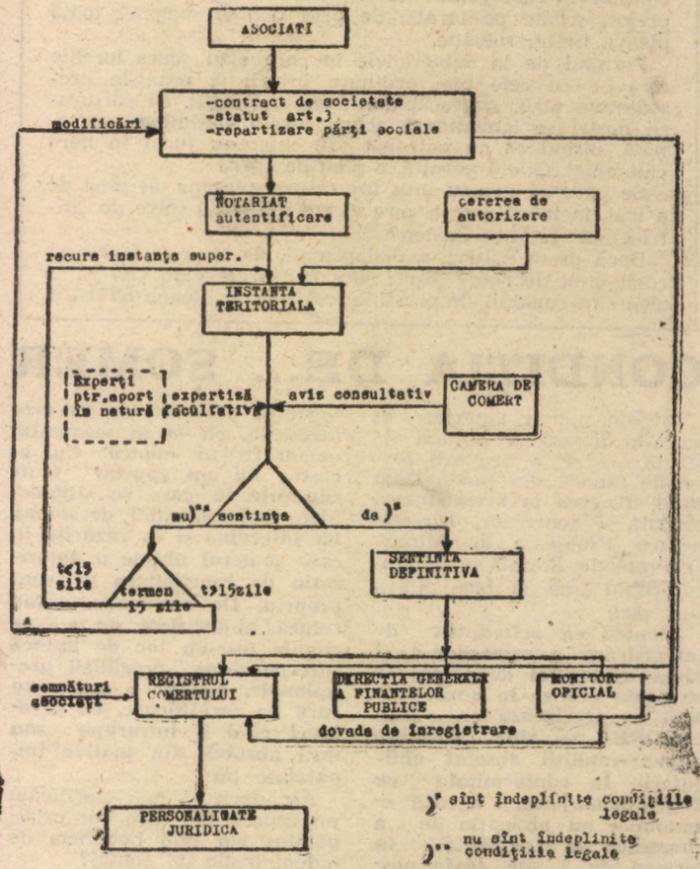
— asociații care administrează și reprezintă societatea, cu stabilirea limitei puterilor lor;

— partea fiecărui asociat la beneficii și pierderi;

— localitățile din țară sau străinătate unde societatea înființează sucursale ori filiale;

— durata societății;

— modul de dezvoltare și lichidare a societății.

Invenția — încotro?

(urmăre din pag. 1)

crea într-un angrenaj mai complicat, cu mai multe trepte — dar, este adevărat, nou.

Tocmai în această conjunctură generală pe care o traversăm, mi-am pus firesc întrebarea: Invenția — încotro?

Avînd în vedere că avizul de nouitate pe plan mondial la propunerea unei invenții este dat de institutele de cercetare de profil, ar trebui să fim destul de îngrijorați pentru că, în acest moment, nu este elucidat în totalitate statutul acestora, mai cu seamă al filialelor de proiectare-cercetare din provincie. Cum vor primi temele de cercetare-proiectare? Tot de la București? Sau fiecare își va căuta de lucru. Iată un fapt ce explică, în parte, exodul de specialiști cercetători și proiectanți din aceste institute și filialele acestora.

Viața merge înainte, omul nu își poate asigura existența așteptînd o nouă reorganizare ce se derulează în pas de melc, motiv pentru care mulți sînt împinși de nevoi și se ocupă de alte afaceri, cu totul străine profesiei.

Cum rămîne atunci cu Legea competenței profesionale

și cu vehiculata idee: „omul potrivit la locul potrivit”? De la revoluție pînă în prezent, activitatea de invenții și inovații cunoaște un vid. Nici în continuare nu se simte vreo intenție de revitalizare, deoarece Legea privind protecția invențiilor își așteaptă rîndul pentru a fi adoptată de Parlamentul României.

În conformitate cu proiectul acestei legi, au libertatea de a fi titulari de brevet de invenție și persoane fizice, dar înregistrarea, publicarea și examinarea cererilor de brevet de invenție, invocarea priorității, eliberarea brevetelor de invenție, menținerea în vigoare a acestora (20 ani) sînt supuse taxelor la termenul și cuantumul stabilite potrivit hotărîrii Guvernului. Cît de mari vor fi ele și dacă vor putea fi plătite și de persoane fizice, asta vom mai vedea.

Oricum, potrivit art. 69 din lege, „Pînă la intrarea în vigoare a prevederilor prezentei legi, Guvernul va aproba un Regulament de aplicare al acestuia prin care se vor stabili procedura de înregistrare și examinare a cererilor de brevet de invenție, precum și drepturile și obligațiile salariaților inventatori și unităților...” Cum examinarea unei invenții se realizează în termen de 18

luni, după înregistrare și după plata taxei de examinare, iar prezenta lege va intra în vigoare la 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, nu ne rămîne decît să contemplăm pentru că ideile novatoare nu pot fi stocate, ele trebuie făcute cunoscute și protejate.

În condițiile actuale, cînd avem cea mai mare nevoie de rețehnologizarea întregii economii naționale, una din resursele importante ale soluționării acestui obiectiv — creația originală românească — este dată uitării.

Acest lucru este argumentat și de faptul că există aproape o concepție unanimă că importul rezolvă totul. Dar se pun firesc întrebările: cu ce preț? cu ce consecințe?

Cinema

SIBIU — Pacea: „Străfulgerarea”, orele 9; 11; 13; 15; 17 și 19. **Arta:** „Crocodile Dundee”, orele 9; 11; 13; 15; 17 și 19. **Tineretului:** „Luptătorul cu flautul”, orele 9; 11; 15; 17 și 19, iar de la ora 13 „A fost odată”. **Terezian:** „Acel bles-

temat tren blindat”, orele 10; 15; 17 și 19, iar de la ora 10 „Broșuța fermecată”. **MEDIAȘ — Progresul:** „Nu vreau porno”, orele 9; 11; 13; 15; 17 și 19. **Interzis sub 16 ani. Central:** „Cabaret”, orele 9; 11; 13; 15; 17 și 19. **LL. Caragiale:** „Pentru cîtiva dolari în plus”, orele 10; 15; 17 și 19.

Oameni buni, ferii-vă copacii! Vin cei de la „înfrumusețarea” orașului și lasă în urmă doar araci pe post de pomi! Dacă ar fi la fel de harnici și încercinați și cînd e vorba de curățenia Sibiului, aproape că i-am putea ierta pentru aceste delictive ecologice. Foto: A. DAVID

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI!

Avînd în vedere prelungirea termenului de depunere a formularelor pentru obținerea dreptului de proprietate asupra pămîntului, aducem la cunoștința celor interesați că la sediul Agenției de publicitate a ziarului „TRIBUNA” din str. Dr. I. Rațiu nr. 7 se vînd în continuare formularele amintite, zilnic, orele 8-12.